

POVIJESNA ZASTAVA POSVETE HRVATSKE MLADEŽI SRCU ISUSOVU IZ 1910. BILA NA OLTARU U BAZILICI U ZAGREBU NA DAN POSVETE HRVATSKOG NARODA 2025.

Svečana sv. misa posvete hrvatskog naroda Srcu Isusovu koju je u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu 27. lipnja 2025. g. predvodio zagrebački nadbiskup Dražen Kutleša, slavljena je u vrtu Bazilike. Za tu je prigodu bio uređen poseban oltar na kojem je bila izložena povijesna zastava posvete Srcu Isusovu iz 1910. g. koja se od te godine čuva u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu, a koja je tako povezivala ovogodišnju posvetu Srcu Isusovu s onom hrvatske mladeži iz 1900. g. i njenom obnovom 1910. g.

Od prve posvete Srcu Isusovu iz 1900. g. do danas sačuvala su se dva velika spomen-dokumenta: pjesma posvetnice *Do nebesa* koju je upravo za tu prigodu spjevao devetnaestogodišnji travnički mladić, svećenički pripravnik Petar Perica. (Kasnije je postao isusovac i ubijen je kao mučenik od partizana 1944. zajedno s ostalih 50 Dubrovčana na otočiću Daksi kraj Dubrovnika.)

Drugi važan i dragocjen spomen na tu prvu posvetu iz 1900. god. jest knjiga Spomenica „Hrvatska omladina pod zastavom Srca Isusova“ (1901.) u kojoj je idejni začetnik ove posvete, travnički isusovac Anton Puntigam, detaljno opisao kako se ta prva posveta pripremala i koja je potom okupila 160.000 hrvatskih mladića i djevojaka koji su se posvetili Srcu Isusovu. (Reprint izdanje ove dragocjene povijesne knjige objavljeno je 2020. i još je uvijek dostupno.)

Nakon deset godina organizatori prve Posvete od 1900. odlučili su obnoviti Posvetu za noviji naraštaj hrvatske mladeži pa je tako 1910. organizirana također na blagdan Srca Isusova obnova Posvete iz 1900. kao njezin nastavak. Od te obnovljene Posvete iz 1910. sačuva se i treći, materijalni spomen: **Zastava Srca Isusova** koja je ujedinjavala obje posvete i onu iz 1900. i ovu iz 1910.; u ono

vrijeme vjerska zastava imala je daleko veće značenje i važnost nego što je danas ima u našem crkvenom životu. Ona je u sebi sažimala i na neki način ovjekovječila i bila simbol svih vrijednosti vjerskih udruga, ili važnih vjerskih događaja kao što je bila upravo Posveta Srcu Isusovu.

Evo ukratko kako je Glasnik Srca Isusova u svojim izdanjima od ožujka do rujna 1910. (br. 3 do 9) opisao obnovu Posvete i samu zastavu kao njezin trajan simbol.

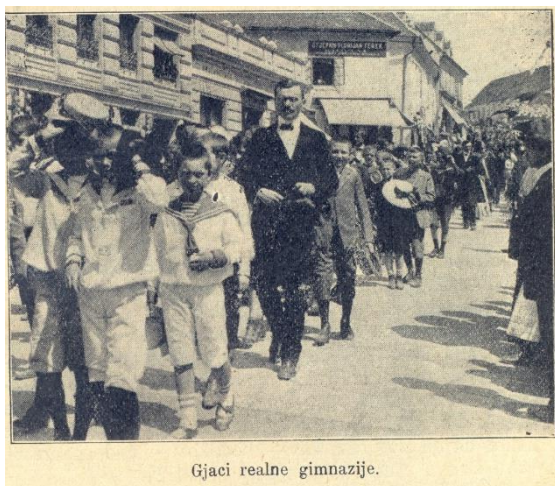
„Knjižica 'Slavlje hrvatske omladine 1910.' o. Petra Perice na 64 str., tiskane u 40.000 primjeraka, duhovno je pripremila obnovu Posvete, a vodio ju je Središnji odbor pod pokroviteljstvom zagrebačkog nadbiskupa Jurja Posilovića. Obnova posvete održana je na blagdan Srca Isusova 3. lipnja 1910. Na tisuće i tisuće mladih Hrvata u svim hrvatskim biskupijama ponovno je posvjedočilo svoju vjeru i odanost Isusu Kristu.

U Zagrebu je obnova posvete bila svečano proslavljena kao i prije deset godina. Svečanost posvete započela je u katedrali koja je bila ponovno ispunjena mladima do posljednjeg mjesta. Nakon završetka sv. mise i same posvete, slijedila je velika procesija svih sudionika kroz najljepše dijelove grada u kojoj se nosila SPOMEN-ZASTAVA kao trajan simbol ove posvete. Procesija je išla prema Bazilici Srca Isusova u Palmotićevoj ul. gdje je slavlje posvete završeno svečanom predajom Zastave ocima isusovcima, čuvarima i poslužiteljima svetišta Srca Isusova na trajno čuvanje. Ovu Spomen-zastavu izradile su časne sestre milosrdnice iz samostana u Zagrebu, Frankopanska ul. Na njoj je radilo čak dvadeset sestara kroz dva mjeseca; ona je pravo umjetničko djelo vezenog ručnog rada sakralne umjetnosti. Prema ondašnjem običaju, do kojeg se tada puno držalo, zastava je imala i svoju kumu, a to je u ovom slučaju bila grofica Gabrijela Pejačević koja je i financijski pomogla njezinu izradu. (Vidi je se na slici kako korača u procesiji uz Zastavu).

Kroz ovih sto dvadeset i pet godina (1900. – 2025.) nad tom Zastavom prohujala su tri rata i dva dugogodišnja diktatorska režima (srbo-jugoslavenski 1918.-1941. i još gori komunistički 1945.-1995.), neprijateljski i progoniteljski raspoloženi prema hrvatskom narodu i Katoličkoj Crkvi. Ali je Zastava preživjela: Isusovci su sve do danas savjesno ispunili svoju obavezu njezina čuvanja u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu. Ona i danas svjedoči o kršćanskoj vjeri naših pređa koji su nam je na početku 20. stoljeća ostavili u baštinu; ona jest i ostaje za budućnost trajan simbol vjernosti hrvatske mladeži i hrvatskog naroda Isusu Kristu i njegovu Božanskom Srcu kako s punim pravom i zanosom pjevamo u pjesmi *Do nebesa*:

*Isukrste Srcu Tvom, s nama naše se kune Dom,
Dušom tijelom vijek sam tvoj, za krst časni bijući boj.*

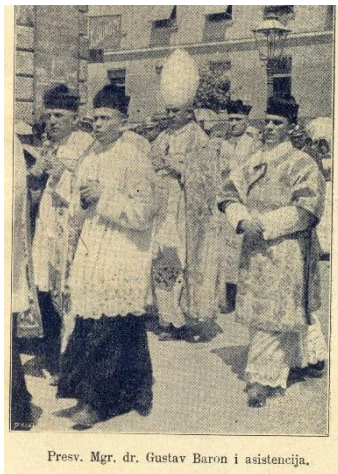
Donosimo ovdje snimke procesije iz 1910. kad je Zastava bila nošena iz Zagrebačke katedrale do Bazilike Srca Isusova gdje je predana ocima isusovcima na trajno čuvanje.

Nova omladinska zastava Srca Isusova.

Povijesna Zastava obnovljene Posvete hrvatske mladeži Srcu Isusovu 1910.
Uz zastavu ide njezina Kuma – Grofica Gabrijela Pejačević.

Presv. Mgr. dr. Gustav Baron i asistencija.

U hrvatskom svetištu Srca Isusova.

Završetak Posvete i donošenje posvetne Zastave u Baziliku Srca Isusova odvalo se u istoj Bazilici u nazočnosti brojne mladeži koja je dopratila Zastavu nakon posvete u katedrali. Cijelu svečanost predvodio je presv. msgr. dr. Gustav Baron (slika gore lijevo). Zastava se vidi u svetištu na lijevoj strani oltara. Od tada sve do danas zastava se čuva u Bazilici Srca Isusova kao divno svjedočanstvo vjere tadašnjeg naraštaja hrvatske mladeži.

Prigodom stote godišnjice prve posvete iz 1900., 70-ero mladih iz Osijeka u osječkom Svetištu Srca Isusova posvetilo se 2000. g. Srcu Isusovu pred povijesnom Zastavom koja je za tu prigodu donesena iz Zagreba. Opširnije informacije nalaze se u Dodatku reprint izdanja Spomenice „Hrvatska mladež pod zastavom Srca Isusova“.

